

Inhoudsopgave

Het bestuur voor 2009-2010	blz. 2
Ladies Night	blz. 6
Het leven van een EJWcie	blz. 7
Het eerstejaarsweekend	blz. 9
PAP-Uitspraken	blz. 12
De Algemene Leden Vergadering	blz. 14
De constitutieborrel!	blz. 15
Excursie Berg en Boschschool	blz. 17
Een uitdagende studententijd	blz. 18
Excursie Almata	blz. 19
Het PAPrecept	blz. 21
Student in het buitenland	blz. 22
Het leven van een bestuurslid: Voorzitter 09-10	blz. 25
Het leven van een pedagogiek student	blz. 27
PAPdokter	blz. 28
Laat je horen!	blz. 29
Welk commissielid/bestuurslid is dit?	blz. 30
Colofon	blz. 32

Redactiepraatje

Hey lieve PAPeraslezers,

Ik heb goed nieuws voor jullie! De PAPeras is back! Dit jaar zullen wij, de PAPerascie, ervoor zorgen dat jullie heel veel leesplezier zullen beleven bij het ontvangen van alle PAPerassen van dit jaar.

Dit jaar is de thema van de PAPerassen: Kindertekeningen. Dit betekent dat de mooie PAPeraskaften uit leuke kindertekeningen zullen bestaan.

In deze eerste PAPeras van dit collegejaar zijn er veel leuke stukjes te vinden. Het nieuwe bestuur van dit jaar stelt zich aan jullie voor, er zijn leuke foto's te zien van het eerstejaarweekend, er zijn een heleboel interessante stukken over excursies en nog veel meer!

Vergeet niet naar de PAPgenda te kijken voor leuke en interessante activiteiten. De PAPgenda staat op de achterkant van de PAPeras.

Veel leesplezier!

Het bestuur voor 2009-2010

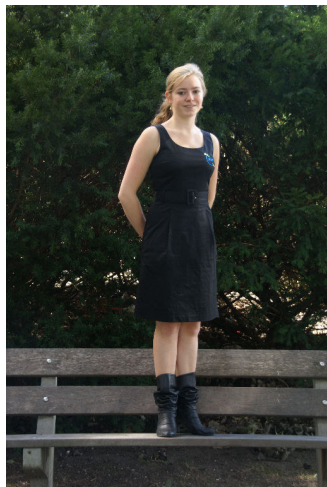
door: Latifa Hassell

Woensdag 16 september was een bijzondere dag voor het kandidaatsbestuur. Op deze dag vond de Algemene Leden Vergadering plaats in het Langeveldgebouw. Na het goedkeuren van het jaarplan en het financiële jaarplan werd het kandidaatsbestuur eindelijk het officiële bestuur van dit jaar. En hier zijn ze, het bestuur voor 2009-2010!

Voorstellingsronde van het bestuur

Hoi allemaal! Mijn naam is **Laura Koelmans**, en ik ben de nieuwe **voorzitter** van PAP. Ik ben 21 jaar en ik begin nu aan mijn tweede jaar, studiepad orthopedagogiek. Ik heb lang getwijfeld of ik nu pedagogiek of iets anders zou gaan studeren, maar ik ben achteraf erg blij met deze studiekeuze en PAP maakt het extra leuk! Naast mijn studie en PAP speel ik viool in het Utrechtsch Studenten Concert, en schaats ik bij Softijs. Vorig jaar ben ik mee geweest op EJW, en daarna ben ik in de excursie en de EJWcie gegaan. Dit waren allebei superleuke commissies, en daardoor kreeg ik heel veel zin me dit jaar nog actiever in te zetten voor PAP. Omdat ik voorzitter wordt, zullen jullie mij regelmatig tegenkomen bij alle activiteiten en leuke uitjes die we dit jaar gaan organiseren.

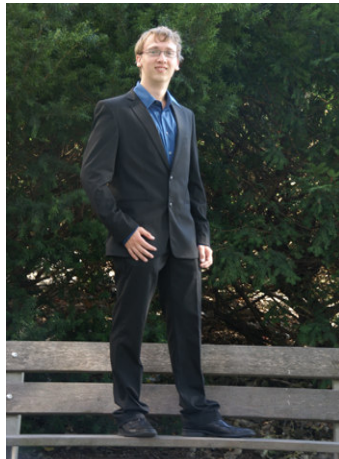

Samen met mijn zes bestuursgenootjes ga ik proberen dit jaar voor jullie echt onvergetelijk te maken! Ik heb er zin in!

Hoi, ik ben **Merel de Bondt**, 21 jaar en tweedejaars studente pedagogische wetenschappen. En ik ben de **vice-voorzitter** van het bestuursjaar 2009-2010. Dit is het eerste jaar dat we een vice-voorzitter hebben dus het wordt voor mij extra spannend! Ik ga de **Docent van het Jaar commissie**, de **Studiecie** en **LSPODcie** leiden. Dus iedereen die in een van deze commissie komt gaat dat gezellig met mij doen :) Ik woon al twee jaar op kamers in Utrecht, want ik heb voordat ik aan Pedagogiek begon nog een jaartje rechten gestudeerd. Dat bleek al snel niets voor mij te zijn en ik ben heel blij dat ik uiteindelijk voor Pedagogiek heb gekozen! Ik heb heel veel zin in mijn bestuursjaar en ik hoop dat ik jullie allemaal vaak op de PAPkamer zal zien!

Mijn naam is **Roderick Stol** en ik zal dit jaar de **secretaris** van studievereniging PAP zijn. Ik zit in het 3e jaar Pedagogische Wetenschappen en volg de richting Orthopedagogiek, opgevuld met vakken uit de minors van Psychosociale problemen en Gehandicaptenzorg. Ik ben 20 jaar, en tijdens de studiereis van mijn eerste studiejaar ben ik actief commissielid geworden van PAP. Daarvoor was ik altijd al wel bij allerlei excursies te vinden. Ik heb tot eind vorig jaar actief meegewerkt in de PAPERascie, EJCie, Mannencommissie en de Foto/Filmcie. Dit jaar leek het me leuk om iets anders te doen: een bestuursjaar! Ik heb de taak op me genomen om het ledenbestand bij te houden, te notuleren bij vergaderingen en de post en mail te beheren. Zo krijgen alle leden iedere twee weken een PAPgenda van mij in de mailbox, waar alle leuke activiteiten van PAP in te lezen zijn. Als tweede man die ooit in het bestuur van PAP heeft gezeten, maakt dat het natuurlijk extra speciaal. Voor mij natuurlijk, maar ook voor jullie! Ik hoop er samen met mijn bestuursgenoten én met jullie allemaal een leerzaam, maar vooral supergezellig jaar van te maken!

Hoi, ik ben **Henriëke Sterkenburg** en ik ben 20 jaar. Ik zit in het tweede jaar van Orthopedagogiek en het komende bestuursjaar ben ik de **penningmeester**. Ik woon in Nunspeet, maar ben nu ook vaak in Utrecht te vinden. Vorig jaar was ik onder andere in de Feestcie actief. De commissies die ik nu onder me heb zijn de **Foto/filmcie** en de **Financie**. Verder ga ik de coördinator Ontspanning meehelpen met de Feestcie en de EJWcie. Ik heb er ontzettend veel zin in en ik hoop dat het komende jaar, samen met jullie, heel gezellig gaat worden!

Hallo beste PAPers! Eindelijk is het mijn beurt om mezelf even voor te stellen. Want de **studie-inhoudelijke coördinator** voor '09-'10 is... **Madelon van Egmond!** 19 jaar, derdejaars student en woon bijna twee jaar in de mooie stad Utrecht. Ik volg het studiep pad MOV en probeer aankomend jaar de minors 'beleidssociologie' en 'jeugdcriminaliteit' te halen. Buiten mijn studie om, kun je me vaak terug vinden in de stad. Af en toe in winkels, maar toch meestal op terrasjes en in de kroeg! Je bent tenslotte niet voor niets student hè. (Is dat beperkte aantal contacturen binnen onze opleiding toch nog ergens goed voor;)) Naast studeren en socialisen probeer ik regelmatig te sporten. Hopelijk vind ik het komende half jaar eindelijk tijd om weer te gaan hockeeyen, tot dan blijf ik zwemmen en braaf groepslessen volgen bij de fitnessclub! Even back to bussiness: ik coördineer de **excursies, lezingen** en de **studiereis**. Heb jij nou leuke ideeën, of heb je even iets te zeuren, voel je je een geboren commissielid of wil je complimenten spuien? Het mag allemaal dus laat je horen! Hopelijk tot snel, bij één van onze activiteiten!

Hé allemaal! Ik ben **Wietske Bosma**, 20 jaar en ik ben tweedejaars pedagogiek, richting Maatschappelijke Opvoedingsvraagstukken. Komend jaar ben ik de **coördinator ontspanning** van PAP. Ik zal me gaan storten op de **Uitjes**, de **Dagjes**, de **Feestcie**, de **Galacommissie**, de **EJWcie** en samen met Roderick op de **Mannencie**. Afgelopen jaar heb ik ook in twee commissies gezeten, namelijk de Foto/Filmcie en de Kascommissie. Hiernaast train ik één keer per week bij mijn zwemvereniging en ga ik vrijwilligerswerk doen bij de Voorleesexpress. Ik heb veel zin om er samen met jullie en mijn zes bestuursgenootjes een super leuk jaar van te maken!!

Heee! Ik ben **Latifa Hassell**, 20 jaar, en ik ben tweedejaarsstudent orthopedagogiek. Ik kom oorspronkelijk uit Aruba en woon al 2 jaar in Nederland. Naast mijn studie houd ik van salsa dansen, winkelen en reizen, en sinds afgelopen jaar begeleid ik een autistisch jongetje aan de hand van de ABA methode. Dit jaar ben ik de **coördinator PR** van PAP en ik zal me bezig houden met het promoten van de leerzame studie-inhoudelijke activiteiten en de leuke en gezellige ontspannende activiteiten van PAP samen met de **Promocie**. Daarnaast zal ik dit jaar samen met de **PAPERascie** leuke stukjes aan jullie bezorgen door middel van de PAPERas. Daarbij zal ik samen met de **Webcie** de website van PAP up-to-date houden. Afgelopen jaar heb ik in de EJWcie gezeten en we hebben een leuk eerstejaarsweekend georganiseerd met de thema "Vrouw zoekt boer". Doordat ik veel meer wou doen voor PAP en omdat ik ook creatief aan de slag wou gaan met posters maken heb ik besloten om te solliciteren voor coördinator PR. Dit jaar zullen jullie dus veel leuke posters zien hangen van allerlei leuke en leerzame activiteiten van PAP!

Ladies Night

door: Suzanne Buyvoets

Dit is mijn eerste jaar als pedagogiek student het leek me wel leuk om ook lid te worden van PAP. Zo kun je leuke dingen naast je studie doen zoals Ladies Night en excusies waar ik me ook voor heb ingeschreven. Dus toen ik een mailtje had gehad met de PAP agenda leek het me leuk om naar de Ladies Night te gaan. Ik woon nog niet op kamers maar nog thuis in Vught dat is in de buurt van Den Bosch dus moest op en neer naar Utrecht maar dat had ik er wel voor over. Dit was mijn eerste uitje met PAP ik vond het in het begin wel spannend om er heen te gaan ,omdat ik niemand ken, maar het was heel leuk! Toen ik daar aan kwam stonden we nog even buiten te wachten en het was meteen al gezellig en ik had verwacht dat er veel meer eerstejaars zouden zijn, maar het was helemaal niet druk. Het was een klein gezellig groepje. Daarna zijn we de bioscoopzaal ingegaan en was de loting voor cadeautjes al begonnen helaas hadden we niks gewonnen. Daarna begon de film die heette the Rebound. Het was echt een hele leuk en romantische film met veel humor. Toen de film afgelopen was ben ik weer terug naar huis gegaan het was een heel geslaagde avond en zeker voor herhaling vatbaar. Ik ben blij dat ik ben meegegaan! Dus eerstejaars studenten meld je aan!

The Rebound

Wanneer Sandy erachter komt dat haar man vreemdgaat, pakt ze haar spullen en verhuist ze met haar kinderen naar New York. Hier ontmoet ze de veel jongere Aram wiens pasgesloten huwelijk met een Française een leugen blijkt te zijn voor een verblijfsvergunning. Verbonden in het verdriet om hun relaties vinden ze in elkaar een prettige gesprekspartner. Wanneer Sandy een baan aangeboden krijgt, vraagt ze Aram op haar kinderen te passen, waardoor de twee steeds dichterbij elkaar komen. Ondanks dat er genoeg redenen zijn om het niet te doen, lijkt een relatie tussen Sandy en Aram de ideale oplossing. De vraag is echter: zijn ze elkaars 'rebound' of is het echte liefde?

Het leven van een EJWcie

door: Lisa Doove, Anouschka Maas en Annemie Mackus

Daar begin je dan als commissieleden aan een nieuwe column. Tijdens het EJW werd het geniale idee voor deze column geboren. Het is dan ook een eer om als leden van het EJWcie als eerste te mogen beschrijven hoe het leven van een commissielid eruit ziet. In september/oktober is de

EersteJaarsWeekendCommissie gevormd met Lisa Doove, Brenda de Haas, Latifa Hassell, Laura Koelmans, Anouschka Maas en Annemie Mackus. Wij, als

enthousiastelingen, waren van plan om een onvergetelijk weekend te organiseren voor de eerstejaarsleden. De eerste vergadering vond plaats aan het einde van het jaar en de plannen kwamen al snel op tafel. Een datum prikken (11 t/m 13-09), een locatie zoeken (Texel), een thema uitkiezen (Vrouw zoekt boer), een programma samenstellen, etc., etc. Ongeveer een keer per maand hebben we vergaderd om de boel samen te stellen.

EJWcie 2009; Latifa, Anouschka, Brenda, Lisa, Laura en Annemie

Ook hebben we als commissie een bezoek aan Texel gebracht om de locatie te bekijken en om nog een paar laatste punten ter plekke te regelen. We waren toen alweer beland in juli/augustus en dan ga je tegen het daadwerkelijke weekend aan. In deze tijd hebben we alle inschrijvingen verwerkt en contact opgenomen met de uitverkorenen die mee konden gaan op het weekend. En voor je het weet is alles geregeld, is alles betaald en staat het weekend voor de deur.

Het weekend stond propvol leuke activiteiten om elkaar beter te leren kennen en vooral veel lol te maken. Op vrijdagavond was er een foto-opdrachtenspel en een ruilspel. Zaterdag waren er eveneens spelletjes en zijn we naar Ecomare en het strand geweest met ene cabriobus. Tijdens al deze activiteiten hadden we als EJWcie de handen vol, maar gelukkig was daar het oud- en nieuw bestuur die ons overal bij hielpen. Zaterdagavond, en 300(!) pannenkoeken, en 3 uur bakplezier verder was er nog de bonte avond. Met verschillende toneelstukjes in het thema, en een heus Ik Hou van Holland/Vrouw zoekt boer/PAP spel was het weekend compleet!

Voor je het weet is het weekend alweer voorbij! Het eerste wat je als commissielid van de EJWcie dan doet is uitrusten. Als snel kom je er daarna achter dat er toch echt nog wat dingen afgehandeld moeten worden. Alle spullen die mee waren op het weekend moeten weer naar hun eigenaar of terug op de PAPkamer terechtkomen. Alle bonnetjes moeten verzameld worden om de afrekening te maken. Daarnaast moeten alle foto's die gemaakt zijn tijdens het weekend

verzameld worden en er wordt natuurlijk nagekletst en gelachen! Met het weekend nog vers in het geheugen ontstaat dan het idee om nog een keer samen te komen met de groep en gezellig uit eten te gaan. Na het weekend valt de EJWcie dus niet in een zwart gat... er komt een reünie!

De gehele EJW groep

Nieuw bestuur VS. Oud bestuur en Commissie

Het eerstejaarsweekend

door: Jorien Galesloot, Tara van Keulen, Carlijn Polders, Nadia Schepper, Evelin Schoevers en Jolien Spoler

Dag 1: Het begin van het eerstejaarsweekend

Het was eindelijk zover! Het Eerstejaarsweekend was aangebroken! We

verzamelden vrijdag 11 september om half 2 op het Centraal station in Utrecht. Allemaal bepakt en bezakt en vol enthousiasme namen we de trein naar Den Helder om 14.10u. Helaas hadden sommige van ons 's middags nog werkcollege, waardoor zij pas 's avonds kwamen. Na een lange treinreis naar Den Helder,

werden we in Den Helder opgehaald door een bus. Met de bus zijn we op de boot gegaan naar Texel! Het was heerlijk om buiten op de boot te staan en van het uitzicht te genieten, maar wel erg koud! Eenmaal aangekomen in Texel reden we naar Den Burg, waar we zouden gaan slapen in een scoutinggebouw.

Eenmaal aangekomen bij het scoutinggebouw van Texel mochten we heel kort even naar de wc toe en onze spullen in een kamertje neerzetten. Daarna moesten we weer naar buiten en begon het eerste spel van het weekend. We werden verdeeld in drie groepen en kregen een opdrachtenformulier en een lucifersdoosje. Het spel bestond uit drie onderdelen: een fotospel waarbij we de plek van de foto's moesten vinden en fotograferen, verschillende opdrachten en het ruilspel. Voor het hele spel hadden we 3 uur de tijd, dus mijn groepje begon met een kennismakingsrondje. Daarna gingen we op pad.

De eerste opdrachten, het vinden van een tuinkabouter en man met een rood shirt, hadden we binnen een paar minuten al volbracht. Het ruilen van het lucifersdoosje begon ook goed. We kregen het verplichte rode a4-tje, een bloempot en een wijnhouder.

Na een korte drinkpauze kwamen we bij het centrum van Den Burg. Daar ruilden we de bloempot in voor een koekblik en het koekblik weer voor een schaal. Tussendoor deden we nog wat opdrachten en gingen we op de foto op de plekken van het fotospel. De wijnhouder ruilden we in bij een leuke bar, waar we gelijk werden uitgenodigd voor die avond. We ruilden verder en kregen een dienblad, een kapstok en een opblaaszitzak. De andere groepjes zagen we ook langskomen met de raarste spullen. Na een stop bij de snackbar gingen we nog even door. Bij de intertoys kregen we, inruil voor echte puma slippers, oranje cowboyhoeden, schmink en een intertoys shirt. Tussendoor hebben we ook nog de

Daar ruilden we de bloempot in voor een koekblik en het koekblik weer voor een schaal. Tussendoor deden we nog wat opdrachten en gingen we op de foto op de plekken van het fotospel. De wijnhouder ruilden we in bij een leuke bar, waar we gelijk werden uitgenodigd voor die avond. We ruilden verder en kregen een dienblad, een kapstok en een opblaaszitzak. De andere groepjes zagen we ook langskomen met de raarste spullen. Na een stop bij de snackbar gingen we nog even door. Bij de intertoys kregen we, inruil voor echte puma slippers, oranje cowboyhoeden, schmink en een intertoys shirt. Tussendoor hebben we ook nog de

Texelse gastvrijheid getest door een potje tafelvoetbal te spelen bij een aantal jongens thuis. Ondertussen was het alweer 9 uur en mochten we het gebouw in. De groep laatkomers was nu ook gearriveerd. Na het opgemaakt van de bedden en een aantal kennismakingsspellen werd er nog gezellig nagepraat over de eerste dag. Een aantal ging nog de bar van Den Burg in, maar rond half 2 was iedereen wel braaf in de slaapkamers te vinden.

Dag 2: Een dagje Ecomare

De tweede dag moesten we veel te vroeg opstaan. We werden om half acht uit bed gezongen door een al te vrolijke Brenda, terwijl we pas rond tien uur aan het programma begonnen. Na een lekker ontbijt en een warme douche stond een veld vol met spelletjes op ons te wachten. Niet iedereen had zo veel zin om met een spijker aan hun kont en een gezicht vol meel een aardappel het veld over te slaan, maar tijdens het spel begonnen we de lol er wel van in te zien. Het waren voornamelijk oud

Hollandse spelletjes zoals spijkerpoepen en koekhappen. Erg kinderlijk maar toch erg grappig om te doen.

Na de spelletjes was het tijd om naar Ecomare te gaan. Dit is een centrum waar aangestrande zeehondjes terecht komen. De zeehondjes waren natuurlijk erg schattig en poseerden zelfs voor onze camera's. Na de zeehondjes was het tijd om onze schoenen op het strand uit te schoppen. We hebben allemaal van de zon, de zee en het strand genoten en tegen de tijd dat het kouder begon te worden, gingen we weer op weg naar huis waar dikke stapels pannenkoeken op ons lagen te wachten.

In de avond moesten we allemaal in groepjes een stukje voor de bonte avond voorbereiden. We moesten de spullen die we de avond er voor verzameld hadden, gebruiken bij het maken van een toneelstukje, dansje etc. Iedereen had wel wat leuks in elkaar gezet. Er was een dansje, een toneelstukje en een echte vrouw zoekt boer quiz. Aan het eind van de avond werd het beste stukje beloond met een zak stroopwafels (Nederlander kan toch niet?!?). Het bestuur begon daarna het nummer 'Het is een nacht' te zingen en de rest van de avond ging over in een karaoke spektakel.

Toen de wijnflessen leeg waren, zocht iedereen zijn bed op en vielen in een diepe, diepe slaap.

Dag 3: En alweer terug naar huis...

Vandaag alweer de laatste dag. 'S morgens opstaan ging met moeite. Wanneer iedereen klaar was gingen we ontbijten. Dat was weer erg lekker net zoals elke ochtend. Er was van alles; vers brood, jam, pasta, vleeswaren, kaas, appels,

bananen en zelfs nog pannenkoeken van de vorige dag. Na het ontbijt gingen we alles inpakken en dat ging allemaal redelijk snel. Binnen een uur was alles weer schoon en opgeruimd. Vervolgens zijn we spelletjes gaan doen. Voor het eerste spelletje werd de groep in 4 groepen verdeeld en moesten we zo veel mogelijk liedjes opschrijven die over liefde gingen en die we vervolgens ook nog zingen konden. Daarna ging één van de leidsters in het midden staan en wees dan een groepje aan en die moest

dan beginnen met zingen. Degene die het eerste geen liedje meer kon zingen of een liedje zong die al was geweest was af. Dat was erg lachwekkend. Op een gegeven moment zijn we met z'n alle naar binnen gerend omdat het begon te regenen. Binnen hebben we nog twee spellen gedaan, waarbij bleek dat er mensen in het PAP-bestuur zitten die over speciale gave/krachten bezitten. Na de spellen zijn we opgehaald met een bus, die naar de boot is gereden. In de haven konden we alvast een kaartje voor de trein halen, zodat we in Den Helder snel in de trein zouden kunnen stappen. Dit was voor sommigen wel even in de rij staan omdat we met ongeveer 50 mensen tegelijk alvast een kaartje wilden halen.

Nadat iedereen zijn kaartje had bemachtigd zijn we met de bus op de boot gegaan. Tijdens de 'boottocht' van een kwartier kon je in de bus blijven zitten of even rond lopen op de boot. In tegenstelling tot de heenreis bleven er een stuk meer mensen in de bus, want een PAP-weekend is leuk maar wel vermoeiend. Aangekomen in Den Helder heeft de bus ons naar het station gebracht en de bus hoefde nog maar net stil te staan of iedereen was klaar om naar

buiten te sprinten om de trein te kunnen halen. Een paar mensen was het gelukt om nog net op tijd de trein in te komen, maar de meesten mensen moesten even een half uurtje wachten op de volgende trein. Vanuit Den Helder ging iedereen een andere kant op, de meeste gingen naar Utrecht maar sommigen gingen voor dat het weekend afgelopen was nog langs paps en mams buiten Utrecht. Het was een erg leuk en vooral gezellig weekend! Hiervoor het nieuwe en oude bestuur heel erg bedankt!

PAP-Uitspraken

- *Jolien: Hey, gaat de boot nou omhoog? Oh nee, de brug gaat naar beneden!
- *Latifa: Straks drinken we op het gebouw een drankje.
Brenda: Jij wel, wij in het gebouw.
- *Femke loopt het gebouw bij Ecomare binnen. Terwijl ze langs een wolharige neushoorn loopt, roept ze opeens: Hey, dat is een grote zeehond!
- *Brenda: Ik ga de boot naar Den Helder trekken.
Roderick: Ja, jij kan wel goed trekken. Hoeveel kilo zou dat zijn?
Brenda: Kilo?! Ik let altijd op de centimeters.
- *Daniëlle: Gisteren met Henrieke was ook nog even lekker (Het bleek over de avondwandeling te gaan)

Brenda aan het kokerellen op het EJW

Daniëlle bouwt een zandkasteeltje

Dat is schrikken!

Zoek de verschillen

Anette valt in slaap tijdens een gezellig avondje babbelen

De Algemene Leden Vergadering

door: Jorinde Pinda

Het was dan eindelijk zover, woensdag 16 september de Algemene Leden Vergadering! Één waar al lang naar uit werd gekeken door menig PAPlid. De ALV stond deze keer in het teken van de grote wisseltruc. Het was voor het 7 de bestuur tijd om afscheid te nemen van al het geregeld, gestressd, en een

jaar vol plezier. En het moment voor het kandidaatsbestuur om hun echte officiële benoeming te ontvangen en aan te treden als 8ste bestuur. Uiteraard ontving het 8ste ook de sleutels van de PAPkamer en een mooie mok inclusief naam en logo. Het begin van de ALV was nog in handen van het 7de bestuur, het eindverslag werd doorgenomen en goedgekeurd.

Na de pauze was het 8stebestuur in control, hun nieuwe plannen werden verteld en aan het einde van de avond goedgekeurd. De net verse secretaris mocht zijn handjes meteen uit de mouwen steken en ook de voorzitter was meteen aan het woord. Tot onze grote vreugde waren er dit jaar ook leden aan tafel geschoven. Altijd leuk om niet alleen oud-bestuursleden aan de tafel te zien zitten J. Toen ons maagjes begonnen te knorren was de ALV gelukkig bijna al afgelopen, 7 blije gezichten erbij en 5 met een glimlach van "het-is-nu-toch-echt-voorbij". Vooral toen Daniëlle begon met een woordje van dank, moest ik een paar keer goed slikken. Het is heerlijk om van al de verantwoordelijkheden af te zijn, maar stiekem mis ik het PAPbestuur toch wel heel erg!! Het vullen van de maagjes werd gedaan met een overheerlijke pannenkoek bij een restaurant aan de Oude gracht ;).

Een ALV maak het mee!

De constitutieborrel!

door: Lena Klein, Suzan Maton en Thai Nguyen

Ja, wat is dat nou eigenlijk? Dat wisten wij ook niet toen we daar heen gingen. Wij in onze dagelijkse kleding vielen een beetje buiten de boot. De meest gangbare kledij van de avond was een driedelig kostuum, inclusief (zeer heilige) medaille die absoluut niet aangeraakt mocht worden en mocht niet buiten de ruimte gedragen worden. Zo kwamen wij tot de conclusie dat het geen papleden waren die daar stonden, maar besturen van andere studie- en studentenverenigingen. Wij waren de enige eerstejaarsleden, maar later op de avond kwamen er nog andere papleden.

Wat ook niet helemaal duidelijk was, was dat het een borrel was om het

nieuwe bestuur te feliciteren. Daar onder **verstonden** wij: gewoon spontaan op het bestuur af stappen en ze feliciteren. Dit was niet het geval. Het bestuur stond op een rijtje in de ruimte en je moest je inschrijven om ze te mogen feliciteren. Het is traditie om het nieuwe bestuur een cadeau te geven. Hierbij gaat het niet

om grote cadeaus, maar simpele cadeaus, als bijvoorbeeld een pak Brintapap. Dat werd natuurlijk gepresenteerd als het mooiste cadeau van de avond. De echt officiële besturen probeerden het bestuur zwart te maken. Toen ze klaar waren met het zwart maken gingen ze over op het stelen van de cadeautjes. Dat leek voor ons stom, maar als het lukte, moest het papbestuur ze uitnodigen voor een borrel om het cadeau terug te krijgen. Er zat dus toch wel een leuk idee achter.

Het papbestuur had als voorbereiding bewaking mee genomen. Ze stonden bij het bestuur, de deur en de ramen. Er was geen doorkomen aan. Toch werd het geprobeerd: het begon subtiel, want iemand probeerde een cadeautje te pakken, maar hij werd net zo hard weer teruggezet door een bewaker van twee bij twee meter. Later ging het over in ruigere acties. Mensen gingen

samenwerken en plannen bedenken. Cadeautjes werden overgegooid en door het raam naar buiten gegooid. We hadden het er al over dat het natuurlijk een keer fout moest gaan. Mensen zaten in het raamkozijn, en ik, Lena, zei voor de grap: 'straks valt er iemand uit het raam'.

Helaas werd dat deels werkelijkheid. De laatste actie was massaal en een stuk of vijftien man stormde op het bestuur af.

Één jongen werd met zijn hoofd door het raam geduwd en het glas brak. Gelukkig viel hij er niet doorheen, maar hij had wel een gat in zijn hoofd. Al met al viel het mee, zei hij: 'het gaat wel, maar ik wil niet dat er bloed op mijn pak komt'. De rest van zijn bestuur liep achter hem aan, maar eerst gingen de medailles af, tradities zijn nou eenmaal tradities. Er ontstond onrust en iedereen werd vriendelijk verzocht om de borrel te verlaten. Het zou nog een lange avond worden voor het papbestuur. Ondanks dat hebben wij een leuke avond gehad. Het is leuk om eens zo'n borrel bij te wonen, dus voor alle papleden: kom allemaal naar de constitutieborrel van volgend jaar.

Wij wensen het nieuwe bestuur veel succes dit jaar en hopen dat het een leuk jaar wordt!

Excursie Berg en Boschschool

door: Merel de Bondt

Donderdag 24 september ben ik samen met 12 andere studenten naar Bilthoven gegaan voor een excursie bij de Berg en Boschschool. Vanaf de bushalte was het even zoeken naar de juiste lokatie. De Berg en Boschschool bleek midden in het bos te liggen op een terrein waar ook veel andere instellingen zitten. Na een kleine natuurwandeling kwamen we aan bij de school en werden we vriendelijk ontvangen door Mieke Montanus. Zij heeft samen met haar collega uitleg gegeven over de school, het beleid, de kinderen, de geschiedenis en de docenten. We

Berg en Boschschool
Bijzonder in speciaal onderwijs

begonnen met een introductiefilm over de school. Daarin kwamen alle punten over het beleid van de school aanbod en kregen we in 20 minuten een duidelijk beeld van de school. De Berg en Boschschool is een cluster 4 school met

voornamelijk autistische kinderen met een normale intelligentie. Het doel van de school is om alle kinderen die er zitten klaar te maken voor een zelfstandig leven in de maatschappij. De lessen bestaan uit de basisvaardigheden zoals lezen, schrijven en rekenen. Maar de kinderen krijgen ook kookles, gaan tuinieren, moeten helpen met de absenties bijhouden en de koffie rondbrengen. Hierdoor leren de kinderen wat ze allemaal kunnen. Dit is erg belangrijk voor ze om te ontdekken, want sommige kinderen hebben een zeer slecht zelfbeeld. Maar er zijn ook kinderen die zichzelf overschatten en die moeten leren met hun beperkingen om te gaan.

Na de film kregen we nog meer over de school uitgelegd aan de hand van een aantal punten. Daarna konden we vragen stellen en kregen we een rondleiding door de school. Het was leuk om te zien dat het een gewone school was. Er hingen tekeningen, oudere leerlingen hielpen jongere leerlingen, er was een mooi speelplein. Uiteraard waren er in de klassen aanpassingen gedaan en er was bijvoorbeeld ook een time-out kamertje waar een kind even helemaal tot rust kon komen als het allemaal niet meer ging.

Al met al hebben we tijdens deze ochtend een zeer duidelijk beeld gekregen van de school, het beleid, de kinderen en de docenten. Ik vond het zeer geslaagd en het was ontzettend leuk om te zien hoe enthousiast en bevlogen de mensen waren die er werkten. Wie weet een hele leuke werkplek voor later.

Een uitdagende studententijd

door: Marloes Muijselaar

Ik, Marloes Muijselaar, masterstudente Orthopedagogiek, ben door Latifa benaderd om een stukje te schrijven voor in de PAPeras. Aangezien Latifa een 'student van mij' is, kon ik natuurlijk niet af laten weten! Hoe dit zit.....? Ik ben, behalve masterstudente, ook werkgroepdocente van de cursus Methoden, technieken en statistiek (mts). Ik zal hieronder kort mijn 'uitdagende studententijd' tot nu toe beschrijven.

Het lijkt al weer een hele tijd geleden, de laatste dag op de middelbare school. Daarna zou m'n leven echt gaan veranderen, dacht ik. 'Nu zul je echt aan de bak moeten', is iets dat velen van jullie wellicht tot in den treure gehoord hebben. Ook ik was er toen van overtuigd dat mijn relaxte leven plaats zou moeten maken voor een druk bezet studentenleven. Dit bleek echter voor mij niet het geval te zijn. Buiten wat lichte opstartproblemen, ervaarde ik studeren als relaxt.

Aan het einde van m'n eerste jaar heb ik daarom besloten m'n tweede jaar wat pittiger te maken door het gehele jaar drie vakken per blok te volgen. Dit vergt wat meer planning, maar is ook prima te doen als je daarnaast handbalt, training geeft op de handbal, stijldanst en natuurlijk ook het nodige bijverdient om te kunnen genieten van gezellige weekenden met vrienden, kortom, een heerlijk gevuld leven leidt!

Maar toen, beland aan het einde van mijn tweede jaar, bijna 150 studiepunten op zak, was het noodzaak om na te gaan denken over het derde jaar. Ik heb van alles overwogen, maar heb uiteindelijk besloten de eerste twee blokken van mijn derde studiejaar in te vullen met het geven van werkgroeponderwijs mts. Daarnaast heb ik praktijkervaring opgedaan door met een psychologe mee te lopen op een school voor speciaal basisonderwijs. De invulling van deze tijd is me enorm goed bevallen!

Nu, met net de uitreiking van m'n bachelordiploma achter de rug, heb ik weer genoeg nieuwe uitdagingen gevonden! Dit jaar geef ik mts aan een recidivistengroep, iets wat totaal anders is dan een groep eerstejaars. Daarnaast ben ik bezig met het schrijven van de masterthesis op het UMC. Ik doe onderzoek naar de cognitieve flexibiliteit van kinderen en jongeren met en zonder autisme en hun ouders. Daarvoor test ik veel kinderen, jongeren en ouders, waardoor mijn thesis eigenlijk aanvoelt als een klinische stage. Naast mts en de thesis volg ik de cursussen van de master, het is erg leuk om het ene moment zelf in de banken te zitten, om vervolgens weer voor de groep te staan.

Wat de toekomst mij zal brengen....., nog geen idee! Op dit moment vind ik klinisch bezig zijn erg leuk, maar het docent zijn eigenlijk net zo. Daarnaast ambieer ik misschien zelfs wel een baan als onderzoeker, ik ben namelijk bezig met het herschrijven van de bachelorthesis, met als doel een publicatie in een wetenschappelijk tijdschrift!

Ik hoop dat je door mijn verhaal geïnspireerd geraakt bent om jou uitdagingen te zoeken in je studententijd en daar vol overgave van te genieten!

Excursie Almata

door Debora van der Veen

Het was dinsdag 29 september 2009: een groep van ongeveer veertig pedagogische wetenschappen studenten bracht een bezoek aan JeugdzorgPlus instelling Almata. Het begon allemaal heel mooi: Na het station kwamen ze over een prachtig groen terrein wat hier en daar al wat herfsttinten begon aan te nemen. En een prachtige villa maakte dit plaatje helemaal af.

Dan, net het park uit, doemt er een groot statig gebouw op. Voor alle ramen zit dikke tralies en om het gebouw heen staat een hoog hek met veel prikkeldraad erbovenop. Bij de ingang wordt de groep studenten verwelkomd door

Almata
Jeugd en Gezin

een aantal begeleiders die hen meenemen naar een gebouwtje achter op het terrein. Onderweg komt er een groep jongens van de instelling langs en aangezien het merendeel van de studenten vrouwelijk is, klinkt er wat gefluit en geroep. Zo vaak zien ze immers geen meisjes!

Het gebouwtje waar de studenten naartoe worden gebracht is niet met hekken omsingeld en er is zelfs een rode loper voor hen neergelegd. Binnen wacht koffie of thee met een koekje, waarna een kort welkomstwoord wordt gegeven.

Dan worden de bezoekers verdeeld over vier groepen, elk met een eigen begeleider die hen in en rond Almata zal gaan rondleiden. De vestiging van Almata in Den Dolder biedt plaats aan ongeveer 120 jongens in de leeftijd van 12 tot 18 jaar. Kenmerkend voor de jongeren is dat ze vanwege hun ernstige probleemgedrag tijdelijk niet binnen een gezinssituatie of een instelling voor reguliere (open) jeugdzorg kunnen verblijven.

In de tuinen van de instelling hadden de jongens zelf werk verricht. Ze hadden zelf een stuk tuin aangelegd, compleet met bloembakken, planten, een vijver en een bruggetje. In een ander deel lagen ook metalen frames voor een midgetgolfbaan die door de jongens zelf waren gelast. Er moest alleen nog beton in gestort worden. Achter de hekken, in het gebouw met de tralies ervoor, waren de leslokalen en verblijfsruimten van de jongens. Ze konden hier opleidingen volgen in bijvoorbeeld de metaal of

houtindustrie, of een opleiding voor heftruckbestuurder, maar ook rekenen en taal stonden op het programma. Zelfs een zwembad, turnlokaal, sportzaal en buitensportplaats waren aanwezig.

Voor elke groep van ongeveer 10 jongens was er in datzelfde gebouw een grote verblijfsruimte waarin een woonruimte met een zitgedeelte, keuken en eetkamer was. Aan deze woonruimte

grensden een washok, een telefoonhok, een douche, een toilet, een afgesloten buitenruimte en een gang met aan beide zijden de slaapkamers van de jongens. Alles begon een beetje een huiselijke sfeer te krijgen door hier en daar wat planten op de grond, spiegels aan de wanden en dat soort dingetjes, maar de 'herinrichting' was nog niet voltooid: Het was de bedoeling dat er een nog huiselijkere sfeer gecreëerd zou worden. Volgend jaar zullen ook de hekken met

prikkeldraad en de tralies worden weggehaald. Deze verandering was nodig omdat dit allemaal nog sporen van de justitiële inrichting Den Engh waren, terwijl Den Engh nu een JeugdzorgPlus instelling was geworden met de naam Almata. Dit betekent dat de jongens die hier zitten geen straf uitzitten, maar een vorm van zorg ondergaan. Dit kregen de studenten te horen in een praatje na afloop van de rondleiding. Voor meer informatie over Almata, JeugdzorgPlus of iets wat met deze dag te maken heeft, kijk op www.almata.nl

Dan verlaten de studenten de instelling weer. Opnieuw komen ze door dat mooie park. Nu waren de studenten echter allemaal een ervaring rijker en die kan hen nooit meer worden afgenomen!

Het PAPrecept

door: Amber Kerkhof

Supercroissantjes!

Trakteer jezelf op een koninklijk studentenontbijt! Ontbijt is immers de belangrijkste maaltijd van de dag en helpt je beter te concentreren bij colleges en tentamens. Vandaag maken wij de supercroissantjes. Snel, lekker en gevarieerd.

Croissant deeg

Koop een blik croissantjes deeg, bijvoorbeeld 'AH supercroissants' of 'Danerolles Deeg.' Open het blik en rol het deeg uit. Over het algemeen zitten er 6 croissants in een blik.

Hagelslag

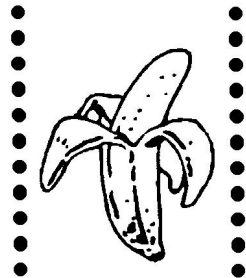
Neem hagelslag, dit kan van huismerk tot a-merk zijn. En strooi deze rijkelijk over het deeg van enkele croissantjes. Rol ze op zoals aangegeven en leg ze op de bakplaat van de oven. Zo creëer je in een handomdraai chocolade croissants.

Kaas, Roomkaas, Banaan

Herhaal dit met kaas, roomkaas, banaan en vele andere mogelijkheden voor heerlijke zoete, hartige, fruitige en kleurige croissantjes.

Brie, Chocolade

Een niet voor de hand liggende combinatie is brie met chocolade. Oprah zweert hierbij. Je kunt eindeloos variëren en het zo goedkoop, duur en gek maken als je zelf wilt. Na het geëxperimenteer leg je de croissants op de bakplaat en schuif je ze een klein kwartier in een op 200 graden °C voorverwarmde oven. Zet daarbij een lekker kopje thee en je ontbijt kan niet meer mislukken!

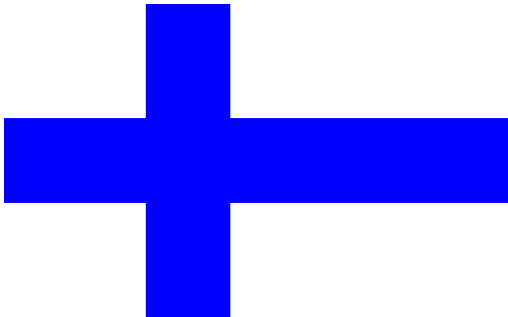

Student in het buitenland

door: Andrea Noordstar

Beste PAPERassers,

Er is mij de eer en genoeg gegund om een stukje te mogen schrijven voor deze uitgave van de Paperas. De reden? Omdat ik voor vier maanden in Finland mag zitten in plaats van in het altijd mooie Utrecht. Sommigen van jullie zullen dit zien als een mogelijkheid die zij ook willen meemaken -of al hebben meegemaakt- en anderen zullen misschien terugdeinzen alleen al bij het idee om niet in het eigen vertrouwde kikkerlandje te zitten...

Een vraag die mij veel is gesteld toen mensen hoorden dat ik naar Finland ging was: Waarom Finland? Ik zou eerlijk zijn. Omdat dit nog een van de weinige plaatsen was die over was. Ik had namelijk altijd het idee dat ik nog wel eens voor een wat langere tijd naar het buitenland wilde, maar nooit serieus over nagedacht dat dit ook met school kon. En toen vertelde een vriendinnetje over

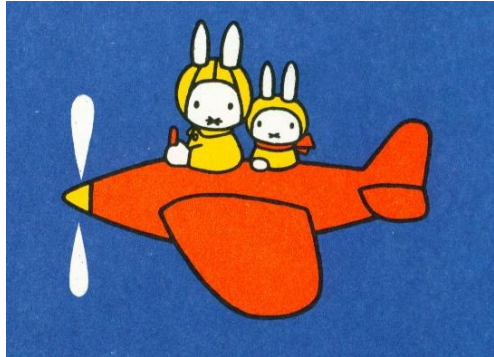
het feit dat 'ze' langs was gekomen in een college -waar ik net weer niet bij was- om te praten over studeren in het buitenland en dat er nog een paar laatste plaatsen over waren. Al discussiërend over hoe tof en fantastisch zo iets wel of niet zou zijn werd ik in ieder geval steeds enthousiaster en een half uur later zat ik in een kantoortje, met de kaart van Finland voor me en hoorde voor het eerst over de plaats Joensuu. -Ook mijn moeder was verrast bij het horen van deze naam en nog verraster toen ze hoorde dat ik, dochterlief, daar over drie maandjes naartoe zal gaan.

Maar... wat een goed besluit heb ik genomen!

Op dit moment zit ik hier alweer voor 1.5 maand en tot nu toe is het alleen nog maar genieten geweest. Ik deel een appartementje met nog een meisje van pedagogiek, Karen van Boxtel, wellicht kennen jullie haar en een Fins meisje, Tiina (nee geen spelfout, heel veel namen hebben hier een extra klinker, net zoals Saara). Voor de rest zijn hier Portugezen, Spanjaarden, Tsjechen, Duitsers, Engelsen, Polen, Fransen, Amerikanen etc etc. wat fantastisch is! Nog nooit Engels op zoveel verschillende manieren gehoord en iedereen showt zo zijn sterke punten; zo zijn ze verbaasd over ons vrouwelijk 'drinkgedrag' (alcohol is toch voor mannen?) en fascinatie met kaas. De Amerikanen kunnen overweg met een gitaar en de Portugezen en Spanjaarden dansen daarop terwijl op de achtergrond heerlijke geuren uit de keuken komen aanwaaien én niet te vergeten, de Fransen, zij hebben de wijn meegenomen.

Daarnaast zorgen de Erasmus en de Finse StudentUnion goed voor ons en worden er elke week wel feestjes georganiseerd (en anders geeft iemand wel een 'huisfeest') en worden er trips georganiseerd naar o.a. Lapland of een cruise langs Finland en Zweden. Genoeg te doen dus!

Ook moet ik hieraan toevoegen dat dit land fantastisch is. Wellicht niet de eerste keus waar je aan zou denken (zoals in mijn geval) maar voor jullie zeker een tip! Je zit in een prachtige natuur met ontzettend aardige mensen die wat 'schuw' lijken, maar als je wat vraagt je ontzettend graag willen helpen en ja, het wordt wat kouder hier, maar ook daar is wat op gevonden.. de SAUNA! Voor degenen die dit genot nog niet kennen, zonde! Ga het ervaren, kan niet anders zeggen. Tel trouwens hierbij op dat sinds twee dagen hier sneeuw ligt en je hebt een tipje van de sluier wat ik hier meemaak. Behalve.. uhm, school.

Aangezien ik hier naartoe ben gegaan vanuit school, of Universiteit zoals sommigen het noemen, daar ook wat over. In Nederland zit ik nu in mijn derde jaar van Pedagogiek, maar hier in Finland heb ik gekozen om psychologievakken te volgen. Vanochtend net mijn tweede examen gehad over het vak 'Psychology of Gender'. Dus, fingers crossed! Ik moet zeggen dat ik leuke vakken heb gekozen, maar wat wel jammer is, is dat alle psychologievakken boek-cursussen zijn. Dit houdt in dat je geen les hebt, maar alleen boeken hoeft te lezen om dan een examen te maken. Klinkt goed, is het ook wel...maar toch, je mist stiekem de lessen en vooral omgang met anderen buitenlandse studenten (maar we hebben de feestjes en trips ☺). Dus mijn tip is, zoek dit wel uit, mocht je naar het buitenland gaan (helemaal als je van jezelf weet dat nieuw contact maken niet je

sterkste punt is, want in de lessen zal je elkaar het meest zien). Want hier is het alleen het geval met de psychologievakken, maar niet met andere vakken. Maar goed, ik ga gewoon naar school voor de lunch. Je kan hier namelijk een warme maaltijd eten als lunch voor €2.25 en dat is goedkoop! Elke dag kan je ongeveer uit 4 of 5 verschillende dingen kiezen dus dat is prima geregeld. (Ook gezien het feit dat eten duurder is in Finland dan in Nederland, ik geef hier in de supermarkt bijna 2x zoveel geld uit dan in Nederland).

De examens zijn over het algemeen trouwens goed te doen en ook het schrijven in Engels hoeft je niet bang voor te zijn, mocht dit een reden zijn wat je tegenhoudt. Denk er maar gewoon aan dat de persoon die jou toets nakijkt ook geen Engels als eerste taal heeft en daarbij komt dat wij, als Nederlanders, relatief gezien goed in Engels zijn -de Amerikanen en Britten even buiten beschouwing gelaten hé. Ook kan je tentamen een essay zijn, is dit het geval, dan is het helemaal prima! Haha. Pff..er zijn nog zoveel dingen die ik zou willen vertellen over wat je hier kan meemaken, hoe de mensen zijn, hoe leuk het is om met iedereen om te gaan, de school, de leraren (zover ik die heb gezien dan), alle trips, uitjes, feesten etc etc. dat ik nog wel pagina's vol kan schrijven.

Maar aangezien mijn verhaal nu al een stuk langer is dan ik dacht zal ik stoppen en applaudisseer ik voor degenen die dit tot het eind hebben gelezen ☺.

Een laatste ding nog tot besluit: Mocht je nadenken om naar het buitenland te gaan om te 'studeren', DOEN! Ik denk dat elk land zo zijn eigen fantastische en ook gekke kanten heeft, maar een ding is zeker en dat is dat je zoveel zal leren van deze tijd. En dan bedoel ik niet het leren in de schoolbanken...

PS: Een klein Fins raadseltje:

Wat is het verschil tussen een Finse introvert en een Finse extrovert?

Antw: Een Finse introvert kijkt naar zijn schoenen terwijl een Finse extrovert naar jou schoenen kijkt. HAHA

VAN EXAMENS KRIJG JE UITSLAG

Loesje

Het leven van een bestuurslid: Voorzitter 09-10

door: Laura Koelmans

Lieve Leden!

Nou, de eerste weken als voorzitter zitten erop. En wat voor weken! Besturen is hartstikke leuk, maar ik moet wel zeggen dat het even wennen is. Vanuit je zonnige zomervakantie val je hals over kop de FI-week in. Spelletjes leiden, praatjes houden, brieven vouwen, vergaderen... en dan ben je nog niet eens officieel bestuur! Maar het was ook een heel gezellige week, en natuurlijk de week waarin ik mijn bestuursgenootjes beter leerde kennen. Sommigen kende ik natuurlijk al een beetje, maar anderen nog helemaal niet en ons staat dit jaar natuurlijk een spannende taak te wachten met zijn zevenen.

Nog maar net gekomen van de FI, stond het EJW alweer voor de deur. Daar had ik een dubbele functie, want ik was niet alleen het nieuwe bestuur, maar zat ook in de EJW-commissie. Na wat opstart-probleempjes

(MTS werkgroepen op vrijdagmiddag, zieke bestuursleden, commissieleden die eigenlijk toch tot vijf uur college hadden...) zaten we uiteindelijk toch 's avonds met zijn allen in ons scoutinggebouw op Texel. En wat was het toen al gezellig in de groep! We hadden natuurlijk het ruilspel al achter de rug dus de meesten waren niet meer helemaal vreemd voor elkaar. Die sfeer is het hele weekend door gebleven en ik heb er ontzettend van genoten. De dagen vlogen voorbij, er was ook zoveel te doen. Ik had nauwelijks de tijd om de eerstejaars ook nog echt te leren kennen, maar ik hoop dat ik dat komend jaar nog eens dunnetjes kan overdoen.

Na het EJW was het me toch allemaal een beetje teveel geworden en ben ik een weekje ziek geweest. Behalve natuurlijk op woensdagmiddag, toen onze ALV was. Daar werden we als bestuur officieel geïnstalleerd en dat kon ik als voorzitter natuurlijk niet missen... Gelukkig viel het allemaal heel erg mee. We hebben het bestuur 2008-2009 bedankt voor hun goede werk met een mooie dinerbon, en van hun kregen we uiteraard allemaal een mok met onze naam erop om het komende jaar lekker veel thee te kunnen drinken op de PAPkamer.

De week daarna was onze constitutieborrel. Dat is een heel verhaal apart, en ik ga er hier ook niks over zeggen. Drie enthousiaste eerstejaars die ons kwamen feliciteren hebben er elders in deze PAPeras een mooi verhaal over geschreven... ik verklap alleen dat het een zeer bewogen avond was!

En toen... toen begon het echt. Nu zitten wij iedere dag op de PAPkamer, hebben wij iedere week bestuursvergadering en regelen wij alles wat er geregeld moet worden voor de vereniging (en ja, daar merken jullie natuurlijk niet zoveel van, maar het valt vies tegen hoeveel dat is!). Ondertussen studeren we natuurlijk ook nog, en hebben we allemaal bijbaantjes en hobby's. Ja, het is een druk leven, maar wel heel erg leuk en gezellig!

Ik wil hier nog een keer het bestuur 2008-2009 heel erg hartelijk bedanken voor alles wat ze het afgelopen jaar hebben gedaan. Daniëlle, Femke, Suzanne, Jorinde, Lisa en Corina: heel erg bedankt! Nu nemen wij het van jullie over, en we hebben er heel veel zin in om er met zijn zevenen een prachtig jaar van te maken.

Tot ziens op de PAPkamer allemaal!

Liefs,
Laura
Voorzitter 2009-2010

Het leven van een pedagogiek student

door: Debora van der Veen

Tja, daar zit je dan achter je laptopje, met de opdracht een stukje over je leven te schrijven... Waar moet je beginnen? Ik denk dat ik in dit stukje maar de verschillen met mijn 'vorige leven' ga beschrijven. Daardoor wordt namelijk vanzelf het leven van mij als student duidelijk. Dat hoop ik althans...

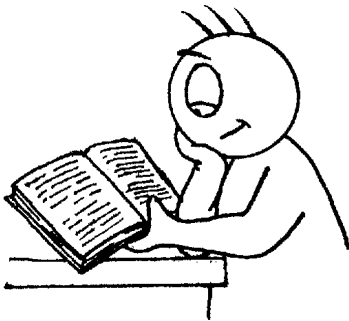
Voordat ik in Utrecht kwam, woonde ik de Achterhoek. Daar hebben we al het eerste grote verschil: Van een klein rustig stadje verhuisde ik nu naar een grote stad waar altijd mensen op straat zijn en waar het nooit volkomen stil is. Ik had het geluk dat ik al meteen een kamer had en kwam terecht in een heel gezellig christelijk studentenhuus met ontzettend leuke huisgenoten. Nog steeds wordt het 's avonds vaak erg laat omdat het zo gezellig is.

Zodra ik me een beetje had kunnen installeren in Utrecht, begon ook m'n studie. Dat was ook wel even wennen: Waar ik vroeger hele dagen naar school ging, had ik nu maar één college op een dag en zelfs een dag vrij!! Op zich helemaal niet erg, maar ik moest nou toch wel veel zelf doen. Best raar, maar ook dat is nu wel gewend...

Nog een ander verschil is dat ik vroeger vooral met school (en een klein baantje)

bezig was, terwijl ik er nu een heleboel dingen naast heb. Ik ben namelijk lid geworden van de studievereniging en ook van een studentenvereniging. Daarbij heb ik ook nog twee kleine baantjes, schoonmaken en oppassen, om wat geld bij te verdienen en zijn er ineens veel meer sociale contacten om te onderhouden.

Elke week is een beetje verschillend doordat er ook nog toevallige dingen tussendoor komen, maar in ieder geval staan bovenstaande dingen vast.

Zelf vind ik mijn leven er een stuk op vooruit gegaan. Er wordt wel eens gezegd: 'Je studententijd is de mooiste tijd van je leven'. Nou, als je het aan mij vraagt, ben ik het daar helemaal mee eens! Ik geniet enorm van het studentenleven en heb het echt ontzettend naar m'n zin!!

PAPdokter

door: Amber Kerkhof en Stefan Pruijn

Beste Pap-dokters,
Ik heb een dringende vraag. Ik moet altijd met het openbaar vervoer naar de Uithof. Ik ben redelijk klein van stuk en bus 12 is zo druk en groot. Ik ben altijd bang dat ik geplet word tussen de andere studenten of onder de bus kom! Dan durf ik de bus niet meer in en ga ik lopend naar college. Tegen de tijd dat ik aankom is het college dan al afgelopen! Wat moet ik doen?

Anoniempje

Hallo Anoniempje,

Wat jammer voor je dat je zulke irrationele angsten koestert! Ik heb een aantal tips voor je. Ga voortaan wat eerder naar college, bijvoorbeeld de avond van tevoren. Neem een tentje mee en bivakkeer op de Uithof. Dan heb je genoeg tijd om te lopen en ben je lekker fris en fruitig wanneer het college begint! Als dat je niet aanspreekt kun je ook hele hoge schoenen aantrekken en een paar weekjes of maandjes niet douchen. Dan maken ze in bus 12 ongetwijfeld maar al te graag ruimte voor je! Misschien krijg je zelfs de hele bus voor jezelf. Het nadeel van deze strategie is echter dat de kans groot is dat je ook helemaal alleen in de collegezaal zit, want daar hebben ze natuurlijk ook geen zin in een stinkende medestudent. Tenslotte kun je nog een geniepig trucje proberen waarmee je gegarandeerd de bus in komt!

Je komt aan op het station en gaat bij de bussen staan. Als er een bus 12 komt laat je deze aan je voorbijgaan, maar let goed op waar de deuren precies stoppen. Ga vervolgens net naast de eerste of tweede deur staan. Zorg dat je vooraan staat en wacht hier op de volgende bus. Wanneer die komt duik je naar beneden en grijp je de benen van de gene die het dichtst bij de deur staat. Hou je goed vast en laat niet meer los tot je veilig en wel in de bus bent. Het kan bijna niet mislukken!

Mevrouw Dokter

Beste Anoniempje,

Ik als de stoere sterke Pap-mannendokter heb daar zelf nooit last van en duw zelf alle andere (kleinere) studenten weg, dus ik kan helaas niet als ervaringsdeskundige optreden. Je zou eventueel een paar bussen eerder kunnen nemen op een eerder en vooral rustiger tijdstip, het nadeel is dat je dan wel erg vroeg bent! Maar misschien toch wel beter dan lopen (met die kleine beentjes). Het ziet er naar uit dat je beperking (klein zijn) een echte handicap is geworden doordat je je aan een bepaalde norm (gemiddelde lengte) van het studentenleven moet aanpassen. Ga vooral niet denken dat "anders zijn" gelijk is aan "minderwaardig zijn". Zoek andere soortgenoten op en zorg dat jullie samen sterk staan. En kaart het aan bij de instanties die er zeggenschap over hebben. Sta voor de kleine man/vrouw!

Meneer Dokter

Laat je horen!

door: Ariëlle, Marjolijn, Ruben en Chantal

Het nieuwe studiejaar is begonnen! Dit betekent dat de hoorcolleges en werkgroepen weer van start zijn gegaan en er over een aantal weken alweer tentamens worden afgenomen. Wij, als opleidingscommissie Pedagogische Wetenschappen, hechten groot belang aan de mening en ervaringen van studenten met betrekking tot deze hoorcolleges, werkgroepen en tentamens en staan open voor kritische kanttekeningen. Is er bijvoorbeeld sprake van onverstaanbare hoorcolleges, afgelaste werkgroepen of niet representatieve tentamens? Of ervaar jij bepaalde zaken juist als positief binnen de opleiding? Meld dit ons dan! Wij zijn er om het commentaar van studenten te verzamelen en te verspreiden onder docenten. Je kunt ons bereiken via Discussionboard of de mail (ocpedagogiek-studenten@fss.uu.nl)

Verder houden wij ons, als Opleidingscommissie, bezig met het evalueren van cursussen. Dit doen wij door middel van panelgesprekken en via Studion. Door dergelijke evaluaties kunnen jullie als studenten op- en aanmerkingen kenbaar maken. Op die manier kunnen de cursussen, waar nodig, verbeterd worden. Tevens richten wij ons dit studiejaar op twee jaarthema's. Het eerste jaarthema betreft de stage in de bachelor. Een stage in de bachelor is bij de studie Pedagogische Wetenschappen op dit moment nog niet mogelijk. Veel studenten zijn echter wel van mening dat dit weer erg leerzaam en leuk kan zijn. Wij zijn aan het kijken of een stage binnen de bachelor verwezenlijkt kan worden. Het tweede jaarthema dat door ons onder handen wordt genomen, heeft betrekking op studenten die het studiepad MOV volgen. Aangegeven wordt door MOV-studenten dat zij zich een beetje vergeten voelen wat betreft de vakken Diagnostiek en Behandeling. Wij gaan kijken of er wellicht een aparte werkgroep voor MOV- studenten moet worden ingesteld en of er eventueel ook een andere opdracht voor hen noodzakelijk is.

Kortom: jij kan invloed uitoefenen op het onderwijs. Laat je dus horen! Jouw mening is belangrijk voor de kwaliteitsverbetering!

Namens de studentengeleding van de Opleidingscommissie Pedagogische Wetenschappen,

Ariëlle, Marjolijn, Ruben en Chantal

Welk commissielid/bestuurslid is dit?

door: Jolien Spoler

Weet jij welk commissielid of bestuurslid is dit? Stuur dan een mail naar paperascie@svpap.nl met jouw naam en de naam van dit commissielid of bestuurslid. Mailen is mogelijk tot 10 november.

De winnaar zal een leuk cadeautje ontvangen van de PAPERascie!

Graag actief bezig?

**Word dan commissielid
van j uw studievereniging!**

Colofon

Redactie

Latifa Hassell
 Amber Kerkhof
 Stefan Pruijn
 Jolien Spoler
 Debora van der Veen

Met dank aan

Merel de Bondt
 Suzanne Buyvoets
 EJWcie
 Jorien Galesloot
 Tara van Keulen
 Lena Klein
 Laura Koelmans
 Suzan Maton
 Marloes Muijselaar
 Thai Nguyen
 Andrea Noordstar
 Opleidingscommissie
 Jorinde Pinda
 Carlijn Polders
 Nadia Schepper
 Evelin Schoevers

Heb je leuke ideeën voor de PAPERas? Mail ze ons! papercie@svpap.nl

Ben je verhuisd of gestopt met je studie?

Geef dit dan even door aan het PAPbestuur door een e-mail te sturen naar info@svpap.nl Op die manier blijft de ledenlijst up-to-date.

Heb je je studie afgerond?

Dan is er de mogelijkheid om als alumni lid betrokken te blijven bij jouw studievereniging. Stuur dan een e-mail naar alumni@svpap.nl en je wordt opgenomen in het alumnibestand.